

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

DEVELOPMENT OF GRADE 3 STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT IN
WORDS SPELLING AND SOCIAL SKILLS BY USING TGT COOPERATIVE
LEARNING TECHNIQUE TOGETHER WITH EXERCISES

เฉลิม เพ็ญนาม / CHALERM PERMNAM ¹

สมพร ร่วมสุข / SOMPORN RUAMSUK ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่างสุวนิช) จำนวน 48 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบประเมินทักษะทางสังคมและ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำ, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT, แบบฝึก, ทักษะทางสังคม

¹นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) compare the learning achievement in words spelling of grade 3 students; 2) study the social skills of grade 3 students who participated in TGT cooperative learning technique together with exercises; and 3) study the opinions of grade 3 students on learning by using TGT cooperative learning technique together with exercises. The sample of this research consisted of 48 students of Wat Khao Wang School (Sang Chuangsuwanit), derived by simple random sampling. The research instruments were: 1) lesson plans using TGT cooperative learning technique together with exercises; 2) word spelling exercises; 3) an achievement test; 4) a social skills evaluation form; and 5) a questionnaire about students' opinions towards learning by using TGT cooperative learning technique together with words spelling exercises. Data were analyzed with mean, standard deviation, t-test and content analysis.

The findings were as follows:

1. The learning achievement in words spelling of grade 3 students after using TGT cooperative learning technique together with exercises was higher than that of before with the statistical significance at .05 level.
2. The social skills of grade 3 students after using TGT cooperative learning technique together with exercises are at the high level.
3. Overall, the opinions of grade 3 students toward the learning by using TGT cooperative learning technique together with exercises were highly positive.

Keywords: words spelling, TGT cooperative learning technique, exercise, social skill

บทนำ

ภาษาไทยคือวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของคนไทย ที่แสดงความเป็นไทยในหลายด้าน บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและช่วยสร้างเสริมบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทยอย่างโดดเด่นมายาวนาน จากอดีตจนกระทั่งปัจจุบันในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ คนไทยจะต้องทำความเข้าใจถึงแก่นแท้ของภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สื่อสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันภายในชาติ เสริมสร้างประโยชน์แก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ภาษาไทยจึงเป็นมรดกของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2545: 127) การจัดการศึกษาต้องใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ภาษาจึงมีความสำคัญสำหรับทุกชาติ สำหรับภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาไทยจึงควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ตลอดไป

นอกจากภาษาไทย จะมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งในด้านการศึกษา ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วย (กรมวิชาการ, 2544: 3) กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 9) เห็นความสำคัญของภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาไทย สารหลัก 5 สาร ได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน สารที่ 2 การเขียน สารที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สารที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ในสังคมบุคคลมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสาร ซึ่งในบรรดาทักษะการสื่อสารต่าง ๆ ทางภาษาไทย การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวร ยิ่งกว่าทักษะอื่น ๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ความคิดในการเขียน การถ่ายทอดสื่อสารก็บกพร่องด้วยคุณค่าตามไปด้วย ทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1) นอกจากนี้ สอวคค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ (2546: 101) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเขียนอีกว่า การเขียนเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญในการเรียนการสอน ทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกความจำ และความรู้ ซึ่งงานเขียนในอดีตเป็นสิ่งที่บันทึกเหตุการณ์ความรู้ ภูมิปัญญา เพื่อทำให้ชนรุ่นต่อมาได้เรียนรู้ ศึกษา และค้นคว้าเพื่อความเจริญก้าวหน้าเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี สามารถถ่ายทอดจากอดีตได้ด้วยการเขียน ดังนั้นการเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ และเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับธนุ ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552: 117) ได้กล่าวว่าการเขียนเป็นทักษะทางภาษาไทยที่สำคัญยิ่งในการสื่อสาร เป็นการเรียบเรียงความคิดในสิ่งที่สื่อสารเป็นตัวหนังสืออย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร และข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่านได้เข้าใจและเป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล โดยถือว่าเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้อีกวิธีหนึ่งดังนั้นผู้เรียนควรหมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาในการเขียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ติดต่อสื่อสารกับผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะสูงสุดในกระบวนการทางภาษา เป็นการแสดงออกถึงแนวความคิดของผู้เขียนโดยผู้เขียนจะต้องนำคำ

ในภาษามาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย แต่ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเขียนมีความถูกต้องนั้นจะต้องใช้การฝึกฝนความจำในการสะกดคำ เนื่องจากการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็น การที่จะเขียนให้เป็นประโยคหรือเรื่องราวต้องเริ่มจากการฝึกสะกดคำให้ถูกต้องก่อน ดังนั้น ความถูกต้องในการเขียนเป็นทักษะเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐานของการเขียน เพราะการเขียนจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็ต่อเมื่อสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดออกมานั้นถูกต้องชัดเจน การเขียนสะกดคำจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรระมัดระวังในการใช้ภาษา เพราะการสะกดคำผิดความหมายของคำก็จะผิดไปด้วย ซึ่งปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (2550: 18) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่ครูผู้สอนต้องฝึกฝนให้นักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นออกเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถทำให้อ่านสื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มเรียน และปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำได้และสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ได้ จึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดไม่ถูกต้องตามหลักภาษา ความหมายในการสื่อสารจะผิดไปด้วย ซึ่งเด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำและเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องนั่นเอง

ในสถานการณ์ปัจจุบันพบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องของทักษะการเขียนสะกดคำ ดังที่ สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2543: 290-298) กล่าวว่า ปัญหาการเขียนนั้นเกิดจากนักเรียนยังไม่รู้จักภาษาไทยดีพอ นักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดผิดพลาด เพราะนักเรียนไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี และเพียงพอ เกิดความสับสนไม่เข้าใจ โดยเฉพาะการเขียนพยัญชนะไม่ชัดเจน เขียนผิด เขียนสระผิด การวางสระ และวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ การเขียนตัวสะกด ตัวการันต์ไม่ถูกต้อง ซึ่งการสะกดคำไทยผิมนั้นมีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ คือ สะกดผิดไปจากที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมกับสะกดผิดหลักการเขียนตามหลักภาษาไทย โดยความผิดพลาดของการเขียนเกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษาไทยไม่สนใจที่จะใช้ภาษาให้ถูกต้อง นักเรียนจะอะไรก็เขียนโดยไม่หยุดคิด สักนิดว่า สิ่งที่เราเขียนนั้น สะกดคำถูกต้องหรือไม่ ซึ่งการที่จะเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้นไม่ยากเพียงแค่ใช้ความระมัดระวัง ต้องสังเกต จดจำ และฝึกฝน ก็จะช่วยให้เขียนสะกดได้อย่างรวดเร็ว จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ และระดับประเทศ ปีการศึกษา 2557-2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียน ปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 ยังต่ำกว่าเกณฑ์การผ่านครึ่ง คือร้อยละ 50 ส่วนในปีการศึกษา 2559 ถึงแม้จะผ่านเกณฑ์ครึ่ง ร้อยละ 50 แต่คะแนนเฉลี่ยก็เพิ่มสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่อนข้างต่ำและยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากประสบการณ์ของผู้วิจัย รวมทั้งการสัมภาษณ์จากครูสอนวิชาภาษาไทย และผู้บริหารสถานศึกษา ที่โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ศิริพร วิทยาภรณ์, ดารณี อัลโสม และ พิษณุ โชติศิริคุณวัฒน์ (สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559) ซึ่งมีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหานี้มาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น วิธีการจัดการเรียนรู้ของครูขาดความเหมาะสมกับระดับความสามารถและธรรมชาติของผู้เรียน ที่แตกต่างไปจากผู้เรียนในอดีต ทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงส่งผลทำให้

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนค่อนข้างต่ำ และยากที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สูงขึ้น ดังนั้นครูควรปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม

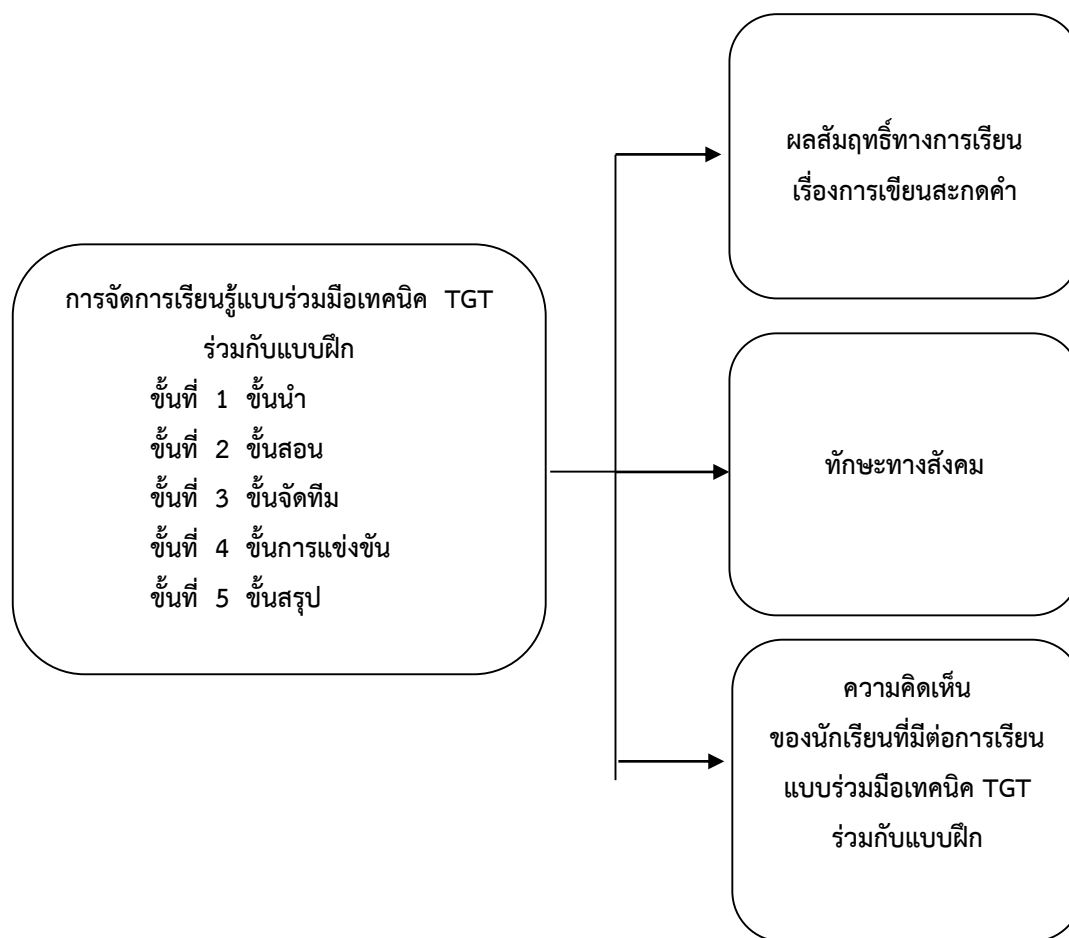
จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย พบว่า มีนวัตกรรมทางการศึกษาที่น่าสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมได้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และแบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนและเครื่องมือที่น่าสนใจ ทำให้เกิดประสิทธิผลแก่นักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ด้านการเขียนสะกดคำและมีทักษะทางสังคมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอกรอบแนวคิดในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนรู้

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (pre-experimental research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อน-สอบหลัง (one-group pretest-posttest design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557: 144)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียน รวม 385 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ ป.3/5 มีนักเรียน 48 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

เนื้อหา การเขียนสะกดคำครอบคลุม 8 เรื่อง ได้แก่ มาตราตัวสะกดตรงมาตรา ได้แก่ มาตราแม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว จำนวน 4 เรื่อง และมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้แก่ มาตราแม่กน แม่กก แม่กต แม่กด จำนวน 4 เรื่อง รวม 8 เรื่อง

การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในขั้นเตรียมการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 8 แผน

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คำนวณได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกแผน

2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 8 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

2.2 ศึกษาแบบแผนและแนวทางการจัดสร้างแบบฝึก จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบสร้างแบบฝึกแล้วสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 8 ชุด

2.3 เสนอแบบฝึกต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 เสนอแบบฝึกต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์ของแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับจุดประสงค์การเรียนรู้คำนวณได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

2.5 นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดยนำไปใช้ในชั้นสอน ซึ่งการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กได้ค่าเท่ากับ 90.36/85.83 และการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามได้ค่าเท่ากับ 91.46/86.58 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้
 - 3.1 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ
 - 3.2 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ
 - 3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
 - 3.4 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไข
 - 3.5 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคำตัดสินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คำนวณได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อได้เท่ากับ 1.00
 - 3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
 - 3.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติรายข้อเพื่อหาประสิทธิภาพ เลือกข้อสอบไว้ 40 ข้อ ได้ข้อที่มีค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p) ระหว่าง 0.39-0.77 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (r) ระหว่าง 0.31-0.77 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ได้ปรับปรุงตามเกณฑ์แล้วนำไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. แบบประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 4.1 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในขั้นเตรียมการ เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินทักษะทางสังคม
 - 4.2 สร้างแบบประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (rating scale) จำนวน 20 ข้อ
 - 4.3 เสนอแบบประเมินทักษะทางสังคมต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไข
 - 4.4 เสนอแบบประเมินทักษะทางสังคมต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคำตัดสินความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินทักษะทางสังคมกับวัตถุประสงค์ คำนวณได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อได้เท่ากับ 1.00
 - 4.5 นำแบบประเมินทักษะทางสังคมไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
 - 4.6 นำข้อมูลผลการประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้มาคำนวณวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 แล้วนำแบบประเมินทักษะทางสังคมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในการเตรียมการ เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (rating scale) จำนวน 10 ข้อ

5.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถามจากนั้นปรับปรุงแก้ไข

5.4 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามความคิดเห็นกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย คำนวณได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อได้เท่ากับ 1.00

5.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทดลองการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในคาบการเรียนการสอนปกติ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนน

2. ขั้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 8 แผน โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ได้แก่ มาตราแม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกว จำนวน 4 แผน และมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้แก่ มาตราแม่กน แม่กก แม่กต แม่กบ จำนวน 4 แผน มีระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลองสอนจำนวน 12 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที โดยสอน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 และวัดทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบประเมินทักษะทางสังคม หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทร้อยกรอง การบรรยาย การอภิปราย ฯลฯ

2.2 ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นโดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสมทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกในแต่ละกิจกรรมจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อที่จะได้ความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน

2.3 ขั้นจัดทีม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยคณะนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน

2.4 ขั้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนโดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันคือนักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางของแต่ละทีม

แข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละทีมแข่งขันกัน แล้วนำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม

2.5 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด

3. ขั้นหลังทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับตัวเลือก และนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกไปสอบถามนักเรียน

4. ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยนำคะแนนไปหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

2. ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอโดยการพรรณนาความ

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอโดยการพรรณนาความ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	48	40	20.88	3.08	-43.82	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	48	40	34.90	1.95		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ในด้านการร่วมมือในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.09 อันดับที่ 2 คือ ด้านความเป็นผู้นำและผู้ตาม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15 อันดับที่ 3 คือ ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และอันดับที่ 4 คือ ด้านการสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.14 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

พฤติกรรมความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
การร่วมมือในการทำงาน	2.98	0.09	มาก	1
ความเป็นผู้นำและผู้ตาม	2.97	0.15	มาก	2
การสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม	2.94	0.14	มาก	4
การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย	2.97	0.12	มาก	2
ระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมของนักเรียนโดยภาพรวม	2.97	0.11	มาก	-

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.13 อันดับที่ 2 เห็นด้วยในระดับมาก คือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.10 และ อันดับที่ 3 เห็นด้วยในระดับมาก คือ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.17 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ความคิดเห็นในแต่ละด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	2.94	0.17	มาก	3
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	2.94	0.10	มาก	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.96	0.13	มาก	1
ระดับความคิดเห็นของนักเรียนโดยภาพรวม	2.95	0.11	มาก	-

จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดีมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันหาความรู้ และยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมถึงนักเรียนกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและกลุ่มของตนเองเมื่อเป็นผู้ชนะ ทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดี ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สามารถนำมาสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องด้วยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ 1: 2: 1 ซึ่งแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน และสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความร่วมมือกันในการทำงาน ให้ความช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับวัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วมทำให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจ มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือมุ่งส่งเสริมทักษะทางสังคม ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน เพื่อทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ รวมถึงมีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียน ซึ่งแบบฝึกที่สร้างขึ้นแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย ฝึกจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำแบบฝึก ในการฝึกทักษะแต่ละครั้งนักเรียนจะทราบคะแนนผลการทำงาน ซึ่งเป็นการสร้างความพึงพอใจทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของตนเองและการฝึกฝนทำแบบฝึกเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนเกิดทักษะ ความรู้ความเข้าใจเรื่องการเขียนสะกดคำและ

นำไปใช้ได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับชาญชัย อาจินสมาจาร (2540: 98) ได้กล่าวว่าแบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงงานที่ต้องทำให้เสร็จ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้นักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน จนเกิดทักษะและความรู้ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเหมาะสำหรับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างตื่นเต้นและสนุกสนานและสนใจในการเรียนมากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสารสิน เล็กเจริญ (2556: 138) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่านักเรียนปฏิบัติมากในทุกด้านได้แก่การร่วมมือในการทำงาน ด้านความเป็นผู้นำและผู้ตาม ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มคละความสามารถ มีเกมการแข่งขันซึ่งส่งผลให้นักเรียนทุกคนร่วมมือกันด้วยความสามัคคีในการปฏิบัติงานหรือภารกิจของตนเองเพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่ตนเองและผลสำเร็จของกลุ่ม การที่ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ร่วมกับแบบฝึกจึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทิตินา แคมมณี (2552: 194) ที่ได้ให้แนวคิดว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกันทำให้เกิดทักษะทางสังคม กล่าวคือได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและความเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน มีความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และนอกจากนั้นยังส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมมากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสุพจน์ วิทลัสสิน (2552: 169-171) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าหลังทดลองใช้กิจกรรมเกมศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีทักษะทางสังคมด้านการมีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวมอยู่ในระดับพอใช้ และทักษะทางสังคมด้านการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดี และผลการประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนเรียนและหลังจัดกิจกรรมเกมการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมพบว่านักเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านประโยชน์ที่ได้รับด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ

ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข มีการจัดการกิจกรรมการแข่งขันโดยจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนที่ความสามารถในด้านการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อถึงการแข่งขันก็จะให้นักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันแข่งขันกัน ทำให้ไม่เกิดความกดดันในทุกขั้นตอนตามลำดับของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้นที่เข้าร่วมการแข่งขัน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมากขึ้น สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2543: 58) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้นและที่สำคัญช่วยการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ครูควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกให้เข้าใจทุกขั้นตอนจนเกิดความชำนาญ และนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป เพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นวิธีที่มีลักษณะพิเศษ จึงต้องเตรียมการจัดการเรียนรู้มาอย่างดี และควรกำหนดเวลาให้เพียงพอสำหรับการทำกิจกรรม

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นวิธีการสอนที่มีลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนจะต้องเตรียมสื่อและนักเรียนให้พร้อมในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ รวมไปถึงวิธีการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะอื่นอีก เช่น การอ่าน หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี เป็นต้น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาและเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของผู้เรียน

2.2 ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยพัฒนาชุดแบบฝึกที่ทันสมัยในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดีย บทเรียนสำเร็จรูปในระดับชั้นอื่นอีกเพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่น

สรุป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่งในด้านการร่วมมือในการทำงาน รองลงมา ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำและผู้ตาม ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย และด้านการสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาได้แก่ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **กระทรวงศึกษาธิการ ครบรอบ 109 ปี**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2543). **เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรียงความ ย่อความและสรุปความ ช่วงชั้นที่ 2-4**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- ทิตนา แหมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร. (2550). **การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). **การเขียนเชิงสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2547). **วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ศิริพร วิทยาภรณ์, ดารณี อัสม และพิษณุ โชติศิริคุณวัฒน์. (2559). **สัมภาษณ์**. 9 กันยายน.
- สอานค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ. (2546). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.).
- สารสิน เล็กเจริญ. (2556). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ**. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 5 (1), 132-143.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2543). **หลักภาษาไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพจน์ วิทลัสสินุ. (2552). **การพัฒนากิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.